

MŪSŲ LIETUVA

NR. 2 (1485) - SEMANÁRIO - 1977 M. SAUSIS - JANEIRO 13 D. 2,00 kr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

TĖVYNĖS REIKALAS YRA VIENAS

'Ateis laikai, tiesos žodis karalius nuo sosto nuvers, jų karūnas po kojų sumins, Lietuva sužydės', - prieš daugelį metų kalbėjo dr. Vincas Kudirka, įrodinėdamas, jog tėvynės reikalas yra vienas, ir aukštesnis už ištikimybę partijoms. Tos visų tautos patriotų skelbtosios idėjos tapo įgyvendintos. Lietuva prisikėlė, pasiekė aukštos kultūros ir civilizacijos laipsnį, tautos gyvenimas vispusiškai suklestėjo, deja, neilgai.

Dabar Lietuva atsidūrė dar didesnėj priespaudoj. Mes, laisvųjų kraštų politinė išeivija, esam tie laimingieji, kuriems likimas lėmė tos žiaurios sovietinės okupacijos priespaudos išvengti, bet prisimenant dr. V. Kudirkos žodžius ir ryžtą, įpareigojo kovoti ir dirbti Lietuvos išlaisvinimo darbą laisvuose kraštuose. Įpareigojo niekuomet nepamiršti, kad Lietuva visiems lietuviams vienodai brangi, ne vienai kuriai partijai ar grupei, ir jos išlaisvinimo nepasieks joks vienas organizacinis autoritetas, jei nepadės visi tautiečiai.

Grižkim prie tos vis dar linksniuojamos Helsinkio konferencijos, kuri, neskaitant sutarties neigiamos reikšmės ateičiai, nuo pat pirmos pasirašymo dienos įnešė daug erzelio, tuščių ginčų, skirtingų įtikinėjimų ir net asmeninių viens kitam kaltinimų dėl nuomonių skirtumo svetimųjų spaudoje ir net prezidentinių kandidatų tarpe, o dar blogiau, kai tas pat vyksta mūsų lietuviškame pasaulyje, ypač spaudoje. To pakto teigiamų ir neigiamų pusių įrodinėjimai, svaramai tebevyksta iki šiol.

Kiek darbo valandų, kiek spaudos puslapių popieriaus ir energijos tam sunaudota. Vien jau todėl sovietai daug laimėjo, kad šis pasirašymo dokumentas gerokai suskaldė mūsų gretas.

Svetimiems tokios diskusijos naudingos, bet mums lietuviams, iš patyrimo gerai pažįstantiems sovietinio Lietuvos okupanto veidą, jo metodus, sutarčių laužymą, tad nereikia nei didelių tarptautinių teisių žinovų, užtenka eilinio lietuvių ūkininko lo gikos, suprasti, kad Helsinkio sutartis niekam kitam ne tarnauja, kaip tik sovietams vien jau todėl, kad tuoj po pasirašymo Vilniaus Tiesa VIII 7 d. džiaugėsi: Pasitarimo metu priimti susitarimai atitinka taikaus sambūvio ir tarptautinio bendradarbiavimo, taikos ir tautų laisvės principus, kuriuos parengė V. Leninas ir kuriuos Tarybų valstybė gina visame savo istoriniame kelyje. Tarybų Sąjunga laiko savo pareiga prisidėti prie tarptautinės padėties vystymosi kaip tik tokia linkme'.

Tą patvirtino XXV-me komunistų partijos suvažiavime, kur Brežnevas su pasitenkinimu vėl užakcentavo, kad 'tarp visų kitų Tarybų Sąjungos atliktų uždavinių didelę reikšmę reikia skirti Helsinkyje pasirašytos sutarties praktiškam įgyvendinimui' (Tiesa, 1976.III.6).

Taigi, po sutarties pasirašymo, kuri sovietams suteikė dar laisvesnės rankas šeiminkauti pavergtuose kraštuose ir pasauliui uždraudė kištis į jų vidaus reikalus, tada okupantai ir pradėjo praktiškai vykdyti sutarties įgyvendinimą. Savųjų šelpime

MASKVA APIE LIETUVIUS IR VAKARŲ REAKCIJĄ

Maskva. — Maskvoje leidžiamas rusų kalba politinis žurnalas "Politinė Sovišvieta" paskelbė komunistų partijos suvažiavime skaitytą paskaitą "Šmeižikų balsai eteryje", kurią perspausdino ir rugsėjo 15 d. laidoje Vilniaus "Tiesa". Straipsnyje labai puolami "Amerikos Balsas", "Laisvės" ir Vatikano radijai. Įdomu pažymėti, kad ilgame straipsnyje iškelta laisvojo pasaulio lietuvių katalikų veikla, nors straipsnis buvo skaitytas visos Sovietų Rusijos kom. partijos suvažiavime. Be kitko, straipsnyje rašoma:

"Atsidūrę Vakaruose, lietuvių klerikalai ragina Lietuvos gyventojus nuolat atsiminti, kad jie katalikai. Prieš keletą metų Vatikane buvo sušauktas lietuvių katalikų suvažiavimas, ku-

riame buvo suformuota "Pasaulinė lietuvių katalikų draugija".

Šiuolaikinėje antikomunizmo ir antitarybiškumo propagandoje, ideologinėse diversijose prieš socializmo pasaulį mūsų ideologiniai priešininkai naudoja visokiausius būdus. Vakarų reakcijai tarnauja ir religinė radijo propaganda, kuri, kaip atrodo, psichologinio karo "teoretikam" duoda tam tikrą efektą, darant ideologinį poveikį kai kuriai socialistinių šalių gyventojų daliai. Kaip tik todėl religinė radijo propagandai jie skiria tokį didelį dėmesį. Kaip tik todėl jai asignuojamos didžiulės lėšos ir pastaruoju metu pastebima tendencija ją nuolat plėsti".

Kaip matyti iš viso straipsnio ir iš cituotų vietų, laisvojo pasaulio lietuvių veikla nėra jau taip neprasminga. Draugas

IR AMERIKOS AMBASADORIUS KELIA BALSĄ J. TAUTOSE

JAV ambasadorius prie JT William W. Scranton savo kalboj įspėjo JT, kad Sov. S-ga stengiasi 3 pasaulio valstybes panaudoti savo reikalui, kad ji ir kelios kitos valstybės nekreipiančios jokio dėmesio į žmogaus teisių pažeidinėjimus, kad ji ypač persekiojanti religiją Baltijos valstybėse, Estijoje, Latvijoje ir Lietuvoje. Jis taip pat reikalavo, kad Sov. S-ga pagaliau pradėtų vykdyti Helsinkio konferencijos įsi-

pareigojimus. Be to, jis priekaištavo ir tom, visuotinę žmogaus teisių deklaraciją pasirašiusiom valstybėm, kurios nieko nedaro, kada tos teisės yra pažeidžiamos.

JAV ambasadorius prie Jungtinių Tautų privačioj audiencijoj birželio 9 priėmė JAV Lietuvių Bendruomenės krašto valdybos delegaciją. Ta proga ambasadoriui buvo įteikta dokumentinės medžiagos apie okupuotos Lietuvos padėtį. Džiugu, kad audiencijos vaisiai jau matomi.

nustatė vieso, istorijoje negirdėto, apiplėšimo mokesčių muitus, kad nebūtų įmanoma šelpti savo artimųjų. Mūsų tėvynėje pradėtas žymiai didesniu tempu rusinimas. Rusų kalbos pradėta reikauti daug daugiau, nei ligi minimo akto pasirašymo, net matematika universitete dėstoma tik rusų kalba. Jei anksčiau kokiam JAV senatoriui ar kongresmanui mūsų prašymu pavykdavo išgauti iš okupantų detentės vardan kokių simbolinių malonių, tai dabar ne vienas iš jų gavo atsakymą -- 'tai mūsų vidaus reikalas'.

Vargu mums reikalinga įrodinėjimų filosofija bekalbant apie tą Helsinkio aktą, nes apie sovietų sutarčių pasirašymus ir jų nepaisymą

kalba pasaulio istorija, kurios faktus ir eilę sulaužytų sutarčių datų nesena paskelbė Draugas savo įžanginiame 1976.4.30, pradedant nuo 1917 m. ligi istorinio Helsinkio sovietų pastangomis surežisuotos dar vienos sutarties.

Mūsų energija ir laikas per brangus, kad ji būtų verta aukoti filosofiniams ginčams savaime aiškių klausimų besiaiškinimui. Mums labiausiai reikia visų lietuvių sutartinai vieningo, kruopštaus ir pasišventusio konkretaus tautinio darbo išeivijoje Lietuvos laisvinimui, lietuvių išlaikymui ir kovai su Lietuvos okupanto pastangomis skaldyti mūsų jėgas ir vienybę.

DIRVA (eč)

LIETUVIAI PASAULYJE

Italija

VIENA MILANO LEIDYKLA, veikianti prie vadinamųjų Mitrionio Namų, atskira 500 puslapių knyga išleido dešimtį pirmųjų "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos" numerių. Leidinio pavadinimą papildė antrinė antraštė: "Lietuvių kova išsaugoti savo tautinei individualybei". Prel. V. Mincevičiaus įvadas italų skaitytojus supažindina su pagrindiniais istoriniais Lietuvos duomenimis, "LKB Kronikos" gimimo aplinkybėmis, siekiais bei tikslais. Įvade pabrėžiama, kad šis pagrindinio laikraščio yra vienintelis Lietuvos katalikų balsas, atskleidžiantis tikrąją Katalikų Bendrijos būklę sovietų okupuotoje šalyje, norintis atkreipti pasaulio dėmesį į religinius ir tautinius persekiojimus.

Austrija

AUSTRU KATALIKŲ žinių agentūra "Kathpress" demaskuoja sovietų propagandistų šmeižtus prieš lietuvius išeivius. Pvz. ji neseniai pateikė komentarus apie vokiečių kalba leidžiamo sovietinio žurnalo "Sovietų Sąjunga Šiandien" bandymą pateisinti II D. karo pradžioje įvykdytą prievartinį Pabaltijo prisijungimą. Lietuviams išeiviams žurnalas meta priekaištą, kad jie šį veiksma visiška be reikalo vadina smurtu. Pasak "Kathpress" agentūros, minėtasis žurnalas ypač aršiai puola vysk. V. Brizgį už tariamą bendradarbiavimą su naciais II D. kare. Iš tikrųjų vysk. V. Brizgys, būdamas Kauno arkivyskupo metropolito pagalbininku, niekada su naciais nebendradarbiavo, bet viešai pasmerkė nežmonišką okupacinę vokiečių kariuomenės veiksmus Lietuvoje. Katalikų agentūra daro išvadą, kad tikroji šių puolimų priežastis yra vysk. V. Brizgio reakcija į Sovietų Sąjungos smurto veiksmus, tūkstančių nekaltų lietuvių trėmimą Sibiran. Tų kaltinimų Maskva jam ir šiandien negali dovanoti.

Prancūzija

LIETUVIŠKAS CENTRAS PARYŽIJE yra kun. Jono Petrošiaus vadovaujama lietuvių misija šio miesto viduryje: 7, Rue des Lions — St. Paul, 75004 Paris. Čia informacinės pagalbos bei patarimų susilaukia Paryžiu užsukę viso pasaulio lietuviai. Tiems, kurie nori susitikti su Paryžiaus lietuviais bei jų bičiuliais prancūzais, patartina misijon užsukti kiekvieno mėnesio pirmą sekmadienį, nes tada atnašaujamos lietuviškos Mišios seno vienuolyno rūsyje. Po pamaldų visų laukia bendri lietuviški pietūs. Prancūzijos Lietuvių Bendruomenė rūpinasi lietuviškų knygų paskleidimu bei informacija. Tarp knygų yra ir prancūzų kalba išleista Sibiro lietuvių maldaknygė. Informacijai atstovauja perfotografuoti kaikurie mūsų laikraščių vedamieji, memorandumų nuorašai, "LKB Kronikų" ištraukos bei jų vertimai prancūzų kalbon. Šios plačios ir gražios veiklos judintojas kun. J. Petrošius lapkričio 7 d. atšventė sidabrinę kunigystės sukaktį.

Švedija

ŠVEDIJOJE TĖRA NEPILNAS ŠIMTAS LIETUVIŲ, kai tuo tarpu latvių priskaitoma apie 5.000, estų — apie 25.000. Tačiau ir kaikurie lietuviai yra susilaukę plataus pripažinimo. Vienas tokių mūsų tautiečių — inžinierius-architektas Jonas Kriaučiūnas, daug metų dirbantis 120.000 gyventojų turinčio Vaesteras miesto planavimo įstaigoje. Pagal jo paruoštus planus išaugo net keli nauji šio miesto rajonai. Tarp tautinė organizacija "Organization for Economic Co-operation and Development" pernai paprašė Stockholmą ir Vaesterą paruošti miestų aplinkos planavimo sistemos rodiklius, kurie buvo aptarti š.m. rugsėjo 21-21 d.d. Paryžiuje įvykusioje konferencijoje. Kartu su kitais Švedijos specialistais joje dalyvavo ir Vaesteras planuotojas Jonas Kriaučiūnas.

Britanija

LONDONO DARBO TRIBŪNOS GRUPĖ rugsėjo 18 d. surengė simpoziumą "Darbiečių partija ir Rytų Europa". Lietuviams jame atstovavo D. Britanijos Lietuvių Bendruomenės krašto valdybos pirm. S. Kasparas. Kiekviena dalyvavusi tautybė turėjo staliukus su informacine medžiaga, atskleidžiančia sovietų kompartijos nesiskaitymą su religinėmis, pilietinėmis ir tautinėmis gyventojų laisvėmis. Ant lietuvių staliuko buvo Nijolės Sadūnaitės "No Greater Love", A. Terlecko "Respect My Rights", brošiūra "Lithuanian Catholics Under the Knout". Simpoziumo rengėjų grupės sekr. Mark Jenkins popietinėje sesijoje kalbėjo apie N. Sadūnaitės teismą, cituodamas jos kalbą iš knygelės "No Greater Love".

PERNAI BRITANIJOS LIETUVIAI buvo suorganizavę ekskursiją į Šventųjų Metų iškilmes Romoje. Didžioji ekskursantų dalis betgi buvo sulaikyta Romos aerodrome ir sekančiu lėktuvu grąžinta Britanijon, nes Italijoje tada viešėjo Sovietų Sąjungos užsienio reikalų ministeris A. Gromyka. Policijai buvo įsakyta neįsileisti tokių asmenų iš R. Europos, kurie dar neturi savo gyvenamųjų kraštų pilietybės. Šis įvykis nuskambėjo Britanijos spaudoje, o ekskursijos rengėjai pareikalavo grąžinti padarytus nuostolius. Italijos vyriausybė dabar juos jau grąžino ir kartu atsiprašė už įvykusį nesupratimą.

JA Valstybės

PLB VICEPIRM. EDVARDAS R. SKALISIUS, architektas, į prez. G. Fordo nesušildymą R. Europos reikaluose reagavo ilga telegrama į Baltuosius Rūmus. Šia proga Waukegano, Ill., dienraščio "The News-Sun" redakcijos atstovas D. Weatherwax paskelbė ilgą pasikalbėjimą su E. R. Skalisiu, pridėdamas ir jo nuotrauką. Išryškindamas prez. G. Fordo sunkiai besuprantamą klaidą, E. R. Skalisius dienraščio skaitytojams atskleidžia sovietinę Lietuvos

Hamiltono Daugiakultūrio Centro etninės bibliotekos atidarymo metu Liucija Skripkutė, Daugiakultūrio Centro pareigūnė, kalbasi su naujuoju "Steel Co." pirmininku J. D. Allan. Biblioteka įrengta "Stelco" lėšomis. Daug Hamiltono lietuvių dirba toje bendrovėje

okupaciją, savo asmeninį susidūrimą su sovietų kariais II D. karo paskutinėmis dienomis, laimingą šeimos prasiveržimą jau po karo užbaigos per Čekoslovakiją į amerikiečių zoną V. Vokietijoje.

Vokietija

MUENCHENO LIETUVIŲ JAUNIMO "Ratuką" papildė dvi naujos narės: Julija Čeginskaitė iš Švedijos ir Eglė Juodvalkytė iš Čikagos, dirbanti "Laisvės Radijo" stotyje. Rugsėjo 18 d. "Ratukas" surengė Tautos šventės minėjimą ne tik jaunimui, bet ir visiems Muencheno lietuviams. Programai vadovavo studentė R. Pauliukevičiūtė, pasinaudodama Europos lietuvių studijų savaitės "Tėvynės valandėlės" mintimis ir dainomis. Rašinių apie mūsų tautinę vėliavą skaitė studentas R. Landas. Minėjimo dalyviams buvo parodytas kun. A. Kezio, SJ, filmas, įamžinęs a.a. Juozą Brazaitį, įvadą nadarė M. Landas.

Australija

P. AUSTRALIJS PAVERGŲJŲ TAUTŲ KOMITETAS rugpjūčio 1 d. surengė gražų koncertą Adelaidės lenkų salėje. Įvadinį žodį tarė PT Komiteto pirm. T. Pasieczynsky. Australijos himną ir "Requiem" už žuvusius laisvės kovotojus sugiedojo jungtinis lietuvių ir latvių choras, diriguojamas K. Svenno. Šis choras taipgi latviškai atliko jų kompoz. A. Jurjansko kantatą "Tėvijai" su sol. Genovaite Vasiliauskiene ir pianiste Nemira Masiulyte. Paskaitą apie

laisvės kovą bei pavergtųjų problema skaitė J. Mikužis, lietuvių atstovas Pavergtųjų Tautų Komitete. Antrojoje koncerto dalyje dalyvavo lietuviai, latviai, estai, ukrainiečiai, lenkai, serbai ir vengrai, atlikdami tautinius šokius, liaudies ir solo dainas. "Lituanian" choras, vadovaujamas G. Vasiliauskienės, padainavo J. Švedo "Linėlį raunu", A. Bražinsko "Nemunėlį" ir A. Mikulskio "Pasėjau linelį". Jis taipgi dainomis padalydėjo tautinius šokius "Audėjėlė", "Landytinis", "Astuonytis".

AUSTRALIJS LIETUVIŲ DIENOS

Praėjusio gruodžio 26-31 dd. Melbourne vyko „Australijos Lietuvių Dienos“. Plačioj ir nuo anksto paruoštoj programoj dalyvavo ne tik Australijos Tautinių Šokių grupė, o ir Kanados – Hamiltono Tautinių Šokių Ansamblis „Gyvataras“ bei jau ir mums pažįstami solistai iš JAV – Nerija Linkevičiūtė ir Bernardas Prapuolenis. Dalyvavo ir kitų kultūrininkų, kaip rašytojas Andrius Mironas iš Los Angeles, ir svečių.

Pirmyn į kovą už tėvynę,
Už brangią žemę Lietuvos!
Garbė tėvams, kurie ją gynė,
Ir kas už ateitį kovos!

Maironis

PRANEŠIMAS IŠ ROMOS

Taip rašo apie Lietuvą

“Katalikų Bendrija gina žmogaus teises pasaulyje. Pagarba žmogaus asmens kilnumui sudaro katalikų socialinės doktrinos pagrindus” — pareiškė JAV vyskupų konferencijos pirmininkas, Cincinnati arkivyskupas Bernardin, kalbėdamas Amerikos lietuvių vyčių suvažiavime Daytono mieste. Pranešdamas apie šį suvažiavimą, Vatikano dienraštis “L'Osservatore Romano” rugsėjo 19 d. laidoje pažymi, kad Lietuvos vyčių suvažiavime buvo priimta rezoliucija, reikalaujanti viso pasaulio kraštuose konkrečiai įgyvendinti Helsinkio konferencijos nutarimus, kurie gina žmogaus teises ir religijos laisvę.

Italijos katalikų misijų žurnalas “Mondo e Missione”, paskutiniame numeryje pažymi, kad laisvojo pasaulio spauda dažnai nutyli apie katalikų persekiojimus jau nuo Lenino laikų vykdomus Sovietų Sąjungoje. Dabartiniu metu esą ypatingai žiauriai persekiojami katalikai sovietų valdomoje Lietuvoje. Tai vienintelė dar veikianti katalikų bendruomenė visoje Sovietijoje. Lietuvos Katalikų Bendrijos kryžiaus kelias straipsnyje palyginamas su Uk-

rainos Katalikų Bendrijos likimu. Pastaroji 1939 m. turėjo per tris su puse milijono katalikų ir 2.275 kunigus. Dabar ji oficialiai sujungta su Maskvos Ortodoksų Bendrija ir negali laisvai veikti. Apie Lietuvos Katalikų Bendrijos kančias misijų žurnalas informuoja, remdamasis Romos jėzuitų leidžiamo “La Civiltà Cattolica” žurnalo duomenimis. Ten š.m. gegužės mėnesį kun. R. Hotz paskelbė išsamų straipsnį apie Vakarų pasaulio pamirštą Katalikų Bendriją Lietuvoje.

Be to, “Mondo e Missione” straipsnyje plačiai panaudota “Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos” medžiaga, prel. V. Mincevičiaus išversta į italų kalbą ir paskelbta “Elta Press” biuletenyje. Baigdamas straipsnį, žurnalas pažymi, jog sovietinis režimas visomis priemonėmis stengiasi įtikinti Vakarų pasaulį, kad Sovietijoje viešpatuoja pilnutinė religijos laisvė. “Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos” iškeliami persekiojimų faktai per daug ryškiai paneigia sovietų propagandą, ir todėl sovietiniai valdovai labai nirsta prieš jos leidėjus bei platintojus.

Kl. R.

UŽPULTAS KUNIGAS
PRIE ALTORIAUS

Š. m. gruodžio 5 d., sekma dieną, kun. Keziui besiruošiant laikyti jaunimui Mišias, į Jaunimo centrą atėjo būrys nepažįstamų žmonių. Jie susirado kun. Kezių tvarkant altorių. Apstoję altorių ratu ir, prirėmę jį prie sienos, pakeltu balsu pradėjo dėstyti savo reikalavimus. Žmonėms (daugiausia skautiškajam jaunimui), kurie tuo metu pradėjo rinktis į pamaldas, tai buvo keistas vaizdas. Kun. Kezys, būrio nepažįstamųjų apsuptas prie altoriaus, bandė susiorientuoti, ko jie nori. Vienas iš jų buvo apsiginklavęs lazda, kiti kažko susiraukę gana gąsdinančiai atrodė. Kun. Kezys nepažino jų nė vieno, tiksliai vieną vyrą iš Cicero, kuris neperseniausiam atvyko į šį kraštą iš P. Amerikos. Nekreipdami dėmesio į besirenkančius skautus ir jų tėvus į Mišias, jie pakeltu balsu vienas po kito pradėjo statyti reikalavimus, kad kažkoks Petras Bernotas nerodytų Jaunimo centre filmų, gamintų okup. Lietuvoje. Tie filmai, jų nuomone, Lietuvą parodo gražią

ir todėl jų negalima rodyti. Sumišęs dėl tokio įsibrovėlių įžulimo ir vis dar dėliodamas Mišijų reikmenis ant altoriaus, kun. Kezys pradėjo bandė aiškintis. Ar jie tuos filmus matė, jei sako, kad jie Lietuvą parodo gražią? Atsakyta, kad jie jų nematė, bet visvien jų negalima rodyti, nes tuose filmuose lietuviškai dainuoja, atrodo linksmai, o tai jau negerai. Kun. Kezys jų paklausė, ar jie klausosi plokštelių, gamintų okup. Lietuvoje, kurias žmonės gauna iš Lietuvos ir kurias pagroja mūsų radijo valandėlės. Kažkuris pasakė, kad tų dainų klausytis plokštelėje galima, bet čia ne plokštelė, o filmas. Filme negalima. Toks paaiškinimas kun. Keziui atrodė nesuprantamas. Jis dar bandė klausti, kodėl lietuvių dainų vienur galima klausytis, kitur ne. Bet vietoj atsakymo į šį klausimą, buvo įrodinėjama, kad “mes esame nuo rusų nukentėję, buvome Sibire, mirėme ir mes žinome, kas lietuviams galima ir kas ne”, nors šiuo atveju jie elgėsi gal pikčiau, nei okup. Lietuvos ateistai.

Karštos diskusijos išvirto į

Prezidentinio JAV kandidato JIMMY CARTERIO nuotrauka, daryta foto menininko Algimanto Kezio, SJ

mitingą, kur ir kumščiai buvo kilnojami, piktų žvilgsnių nepagaileta ir vos nesispiaudyta. Kai kurie iš tėvų, atvedusių savo vaikus į Mišias, pajuto, kad gali būti negerai. Petingesnieji sudarė savo frontą ir ėjo kun. Kezio gelbėti. Įvyko trumpas, bet drūtas persimetimas žodžiais, ir įsibrovėliai bematant iškiūtino lauk. Bet dar girdėjosi grasinimai, kad jie dar

grįš išdaužyti Jaunimo centro langus ir pan.

Kun. Kezys taip buvo sukrėstas šių “svečių” apsilankymo į jaunimo pamaldas, kad pradėjęs sakyti pamokslą, sustojo, atsiprašė dalyvių, jog yra per daug sušnervintas, ir pasiūlė vietoj pamokslu visiems kartu sukalbėti “Tikiu į Dievą Tėvą”.

Draugas

MIRĖ LEONARDAS
DAMBRIŪNAS

Lapkričio 24 Washingtono staiga mirė kalbininkas Leonardas Dambriūnas. Palaidotas lapkričio 29, pirmadienį. Liko žmona Elena, sūnus Antanas ir dukra Marytė. Sūnus Antanas gyvena Elizabete, kur studijuoja ekonomiką. Dukra Marytė yra Vasario 16 gimnazijos mokytoja Vokietijoje.

Velionis buvo gimęs 1906 vasario 6 Pagiriu valsčiuje, Ukmergės apskrityje. Buvo prel. Adomo Jakšto-Aleksandro Dambrausko brolio sūnus. Mokėsi Ramygaloje, Ukmergėje, baigė Vytauto Didžiojo Universitetą Kaune, mokytojavo, vėliau buvo pakviestas dėstyti lietuvių kalbą filosofijos fakultete Kaune. Buvo lietuvių kalbos katedros asistentas. Bendradarbiavo spaudoje, rašė kalbos klausimais.

Išsivijoj buvo “Gimtosios Kalbos” redaktorius, atskirai išleido: Lietuvių kalbos sintaksė, Lietuvių kalbos veiksmažodžių aspektai, Lietuviškas auklėjimas šeimoje. Kalbiniais klausimais yra paskelbęs daug straipsnių, dalis jų ir ne lietuvių periodikoj.

Nuo 1920 buvo ateitininkas, buvo Ateitininkų Federacijos tarybos narys. Washingtono buvo vienas iš Liet. Bend-

ruomenės apylinkės steigėjų.

Ilgą laiką jis dirbo Amerikos Balso lietuviškame skyriuje. Kadise gyveno New Yorke. Jo įstaigai persikėlus į Washingtoną, ir jis ten persikėlė. Iš Amerikos Balso jau buvo išėjęs į pensiją.

MOKYKLOS ŠVENTĖ

Buvusi Kauno jėzuitų gimnazija pradžioje buvo pavadinta IX vidurinė mokykla, o prieš 20 metų — Adomo Mickevičiaus vidurinė mokykla. 1976 m. pradžioje moksleiviai paminėjo A. Mickevičiaus 177-tąjį gimtadienį ir jo vardo suteikimo mokyklai dvidešimtmetį. Apie A. Mickevičiaus jaunystės polėkius, jo kilnias idėjas žodį tarė lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja J. Milaševičienė. Moksleiviai programą papildė A. Mickevičiaus “Odės jaunystei”, “Gražinos”, “Konrado Valenrodo” bei kitų kūrinių paskaitytomis ištraukomis. Mokyklos direktorė J. Vetchoraitienė paskelbė klasių lenktyniavimo rezultatus. Tas lenktyniavimas kasmet vyksta dėl teisės pasikabinti pereinamąjį poeto A. Mickevičiaus bareljefą. Kompartija A. Mickevičių yra atidavusi lenkams, bet jo vardo vidurinė mokykla, matyt, ji ir šandien laiko lenkiškai rašiusiu lietuviu. Mokyklai A. Mickevičiaus vardas buvo suteiktas dėl istorinio fakto, kad senuosiuose vienuolyno rūmuose jis yra gyvenęs ir mokytojaves.

Kas aukoja lietuviškai spaudai, remia gyvybines lietuviybės pastangas.

TIESA IR GYVENIMAS

JEI SUGRIAUSI KITO DANGŲ...

JUOZAS VAISNYS, S.J.

Kai žmogus pagalvoja apie visus Dievo ir Bažnyčios įsakymus bei reikalavimus, kartais nusimena, kad jų yra tiek daug, kad juos visus užlaikyti atrodo taip sunku, o gal ir visai neįmanoma. Kartais jam ateina mintis, ar nebūtų galima padaryti kokią nors tų įstatymų santrauką, ar negalima būtų juos visus suvesti bent į kelis pagrindinius įsakymus, kuriuos vykdydamas žinotum, kad vykdai visą Kristaus mokslą. Taip pat mes žinome, kad po mirties turėsime stoti prieš Dievo teismą. Jis mus egzaminuos, kaip praleidome savo bandymo laiką žemėje, kaip vykdėme Jo valią, ar gyvenome pagal Jo įsakymus. Jeigu mokynys žinotų, ko mokytojas egzaminų metu jį klaus, pasistengtų labai gerai tą dalyką išmokyti ir egzaminus, be abejo, gerai išlaikytų. Bet ar mes neturime Dievo įsakymų santraukos, ar mes nežinome, iš ko Jis mus egzaminuos? Užtenka atsiversti šv. Mato evangeliją — ten aiškiai apie tai parašyta.

Kai vienas fariziejus paklausė, koks yra didžiausias įsakymas įstatyme, Kristus jam atsakė: "Mylėsi Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela ir visu protu. Tai didžiausias ir pirmasis įsakymas. Antras gi jį panašus — mylėsi savo artimą, kaip pats save. Šiais dviem įsakymais remiasi visas įstatymas ir pranašai" (Mt 22, 37-40). Štai visų įstatymų santrauka — Dievo ir artimo meilė. Iš ko mes būsime egzaminuojami paskutiniojo teismo metu, taip pat ten aiškiai pasakyta. Kristus sako, kad paskutiniojo teismo dieną vieni bus sustatyti dešinėje, kiti kairėje. Tada Teisėjas tars tiems, kurie yra dešinėje: "Eikite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėti jums nuo pasaulio įkūrimo prirengtą karalystę, nes buvau išalkęs, ir jūs mane pavalgydinote, buvau ištroškęs, ir jūs mane pagirdėte, buvau svečias, ir jūs mane priėmėte, ligonis, ir jūs mane aplankėte. Tuomet teisieji Jam sakys: 'Viešpatie, kada

mes Tave matėme alkantį, ar trokštantį, ar ligonį ir Tau pagelbėjome?' Teisėjas jiems atsakys: 'Iš tikrųjų sakau jums, kiek kartų jūs tai padarėte vienam šitų mano mažiausiųjų brolių, man padarėte' (Mt 25, 31-46). O esantieji kairėje bus pasmerkti dėl to, kad jie tokiose pat aplinkybėse nepadėjo savo artimui, tiems mažiausiems Kristaus broliams.

Štai pats didžiausias įsakymas, štai iš ko mus Kristus egzaminuos ir pagal ką teis! Artimo meilė yra pats didžiausias ir pagrindinis Dievo įsakymas ir viso Kristaus mokslo turinys. Mes turime mylėti artimą, nes jį myli Dievas, jis yra Dievo sutvertas ir atpirktas. Jis Dievui yra brangus, todėl ir mums jis turi būti brangus. Kiekviename žmoguje vienu ar kitu būdu pasireiškia dievybė, ir jeigu mes mylime žmogų, mes mylime ir Dievą, su Juo gyvename.

Apsižvalgę aplinkui ir pasižiūrėję patys į save, deja, pamatysime, kad tos artimo meilės dabar pasaulyje labai maža. Tikrai atrodo, kad žmogus žmogui vilkas, kad jis kitų sąskaiton tik savimi tesirūpina, jam visai nesvarbu jo brolis. Jis, prisiminęs tą didžiausią artimo meilės įsakymą, tartum Senojo Testamento Kainas, šaltai ištaria: "Ar aš esu savo brolio sargas?" (Pr 4.9). Man jis nerūpi, tegul kiekvienas rūpinasi pats saviimi. Mes dažnai nusidedame ne tik artimui nepadėdami, bet ir jį apkalbėdami, niekindami, šmeiždami. Esame linke į kiekvieną žiūrėti tik iš juodosios pusės. Pastebime net ir mažiausias kitų klaides, bet dažnai nepastebime jo gerų savybių, o kartais net ir tikro heroizmo. Kitų tikros dorybės, žiūrint į jas per aptamsintus akinius, mums atrodo klaidos. Nors ir geriausias kito intencijas

kartais visai neteisingai interpretuojame. Žmogų dažnai peikiame už tai, už ką jį turėtume tik girti.

Kartą paskaitininkas, kalbėdamas šia tema, pakabino ant sienos didelį balto popieriaus lapą ir jo viduryje pažymėjo pieštuku mažą juodą tašką. Paskui paklausė paskaitos klausytojus: "Ką jūs čia matote?" Visi vienu balsu sušuko: "Juodą tašką!" — "Taip aš ir maniau", lyg pasipiktinęs tęsė kalbėtojas, "jūs matote tą mažą juodą tašką, o nematote to didelio balto popieriaus lapo!" Taip yra visur gyvenime — žmonės tuoj kitame pastebi krislelį, bet nenori matyti jogerų ypatybių, gerų darbų ir gerų norų.

Pasakojama, kad kartą pas pranašą Mahometą atėjęs kaimietis paklausė, ką jis turįs daryti, kaip jis galįs atitaisyti apkalbėjimu artimui padarytą skriaudą. Mahometas jam davęs maišiuką paukščio plunksnų ir liepęs po vieną plunksną išdėlioti prie kiekvieno gyventojų durų. Kitą dieną vėl jis turės pas pranašą sugrįžti ir gauti naujų nurodymų, ką toliau reikės daryti. Ateinančią dieną grįžta tas kaimietis ir pasigiria, kad padaręs taip, kaip buvo liepta — išdėliojęs prie durų visas plunksnas. Mahometas jam sako: "Dabar eik ir surink visas tas plunksnas". — "Neįmanoma!" sušuko nustebejęs kaimietis, "šiandakt pūtė smarkus vėjas ir visas tas plunksnas išnešiojo po laukus; gal dabar nė vienos neįstengčiau surasti". — "Taip, tai tiesa", jam griežtai atsakė Mahometas. "Bet žinok, kad taip pat neįmanoma atšaukti ir atitaisyti apkalbomis kitam padarytos skriaudos!" Toji skriauda kartais gali būti ne mažesnė už žmogžudystę, nes

žmogui garbė gali būti ne mažesnis turtas už gyvybę.

Atsimenu, maždaug prieš dvidešimt metų pasaulio dailiojo čiuožimo čempionatą buvo laimėjusi jauna niujorkietė Carol Heiss. Ši laimė jai ne iš karto nusišypsojo. Pirmasis bandymas nepasisekė, tada ji telaimėjo antrąją vietą. Netapusi pasaulio čempione, ji pribėgo prie ten sėdėjusios savo motinos ir pradėjo ją apsikabinusi labai graudžiai verkti. Po kelių dienų didžiausi Amerikos žurnalai ir laikraščiai, aprašydami tą įvykį, piktinosi jaunosios čiuožėjos elgesiu ir nesportiškumu. Jie rašė, kad ji buvusi neverta laimėti čempionės titulo, nes esanti visai nesportiška, išdidi, isteriška. Ji nemokėjo ramiai, sportiškai pralaimėti, bet tuoj nubėgo prie motinos ir pradėjo isteriškai verkti. Maža to. Jai net buvo per prasta gyventi tame pačiame viešbutyje su kitais sportininkais. Ji pasisamdė atskirą kambarį drauge su savo motina. Ir taip tie žurnalai bei laikraščiai tą mergaitę niekino ir šmeižė. Kad tai buvo tikri šmeižtai, paaiškėjo už kelių savaičių, kai vienas katalikiškas žurnalas paaiškino, kaip ten iš tikrųjų buvo. Tos mergaitės motina sirgo nepagydoma liga — jai buvo likę gyventi tik kelios savaitės. Toji jauna, sportui gabi mergaitė buvo vienintelė motinos paguoda ir pasididžiavimas. Dukra, norėdama motiną prieš mirtį paguosti, padaryti jai malonumą, prižadėjo, kad ji laimėsianti pasaulio čempionatą. To čempionato ji troško ne tiek sau, kiek savo mamytės džiaugsmui ir paguodai. Tad visiškai suprantamas jos skausmas ir ašaros, kai jai nepasisekė. O kad ji gyveno atskirai su savo mama, tai taip pat labai lengva suprasti. Tas paskutinis dienas ji dar norėjo praleisti kaip galima daugiau su savo mylima mamyte.

Tad matome, kaip dažnai pasaulis klaidingai įvertina įvykius ir asmenis, kaip neteisingai interpretuoja kito žmogaus veiksmus bei intencijas. Ir tokių įvykių yra pilna mūsų kasdieniniame gyvenime.

Visiems būtų labai naudinga gerai įsidėmėti keletą tiesų:

1. Daug mažiau klaidų darytume gyvenime, jeigu kiekvieną žmogaus veiksmą stengtumės ne pasmerkti, bet pateisinti.
2. Ne kiekvienas gali turėti didelį protą, bet kiekvienas gali turėti didelę širdį.
3. Jei sugriausi kito dangų, sau pasistatysi pragarą.
4. Jeigu tavęs kitas neapkenčia, tave šmeižia ir niekina, žinok, kad jis niekad nelaimės, nebent tuo atveju, jeigu ir tu pradedsi jo neapkęsti, jį šmeižti ir niekinti.

Laiškai Lietuviams

♦ Dievas tau padovanojo šiandien 86.400 sekundžių. Ar panaudojai bent vieną iš jų tarti "Ačiū Tau".

William A. Ward.

JAUNIMO PUSLAPIS

Jaunimui

1979 M. KONGRESO ŽINIOS

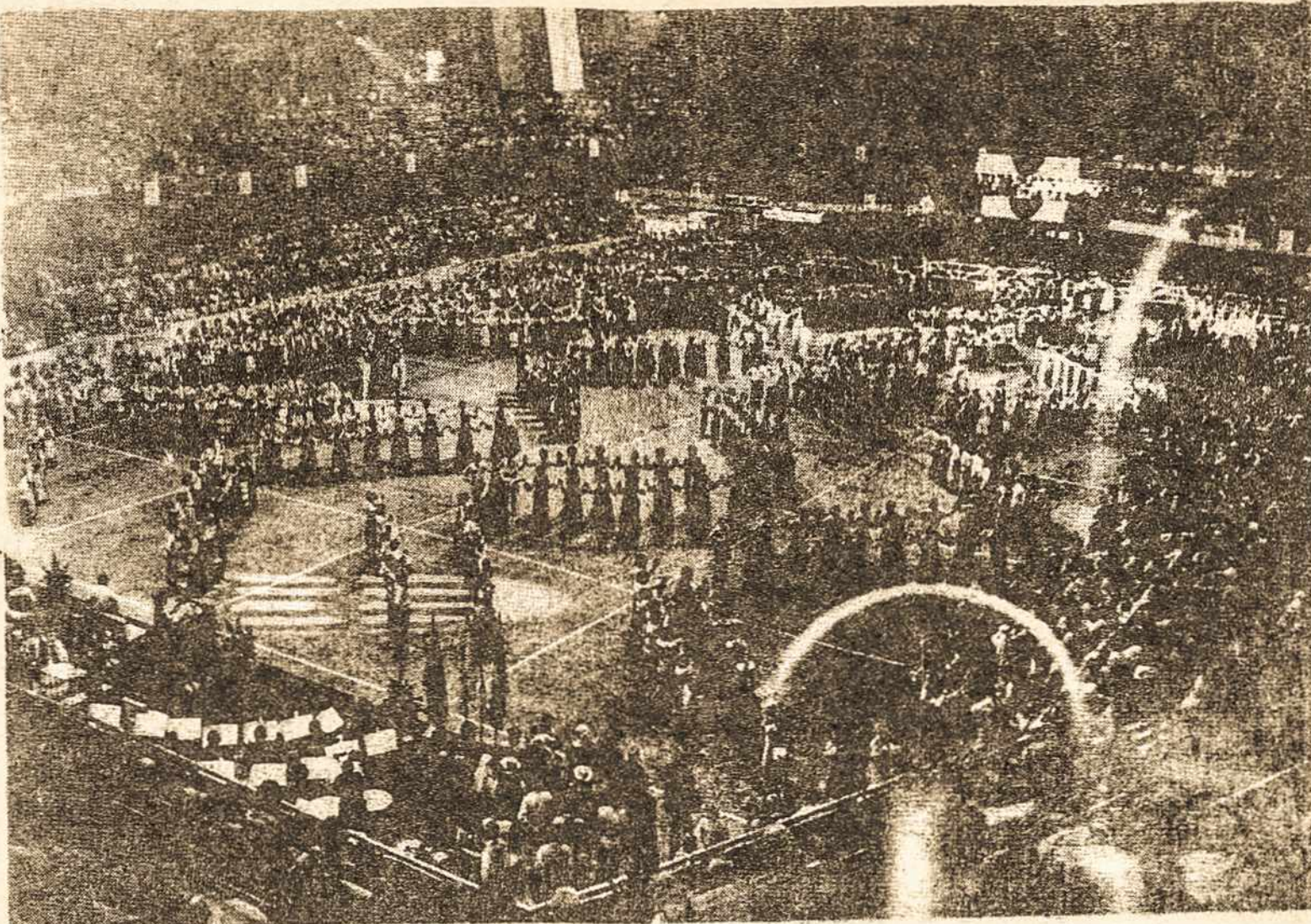
IV-ojo Pasaulinio Lietuvių Jaunimo Kongreso paruošiamieji darbai stumiami pirmyn. Sekminių metų įvykusiame posėdyje išrinktas organizacinio komiteto pirmininkas ir papildytas komiteto narių skaičius. Į pirmininkus išrinktas Andrius Šmitas, Annabergerstr. 400, 53 Bonn — Bad Godesberg, Vokietija. Kiti komiteto nariai: G. Bauras, V. Bartusevičius, V. Damijonaitis, A. Hermanas, A. Lucas, P. Nevulis (Vokietijos LJS pirm.), R. Šileris ir R. Žutautaitė. Komiteto būstinė įsteigta Vasario 16 Gimnazijoje: IV PLJK Būstinė, Litauisches Gymnasium, 684 Huettenfeld — Lampertheim, Vokietija.

Kongresui ruošti yra sudarytos sekančios komisijos: 1. Finansų — pinigų telkimas visokiais būdais ir visokiomis priemonėmis. 2. Techniškoji kongreso paruošimo ir pravedimo — techniškas visų kongreso renginių paruošimas bei pravedimas, transportas, apgyvendinimas bei kongresinės kelionės. 3. Akademinės ir studijinės programos — programos paruošimas visiems kongreso renginiams (jaunimo veiklos gairių ir Kongreso tikslų nustatymas). 4. Meninių parengimų — meninės programos visiems kongreso parengimams paruošimas. 5. Informacijos ir dokumentacijos — informacija, leidiniai ir dokumentacija prieš ir po kongreso.

Kol kas kongreso eiga numatyta maždaug tokia: susipažinimo stovykla, studijų savaitė, po jos kuriame nors didesniame mieste kelių dienų manifestacinis kongresas su dideliais parengimais ir kt. Pastarojoje dalyje dalyvautų ir visuomenė, ne tik delegatai ar jaunimas. Vėliau vyktų kongresinės kelionės. Kongreso dalyviai pasidalytų grupėmis ir pavažinėtų po Europą. Visos grupės turėtų susitikti Romoje, Paryžiuje ir Londone, kur ta proga galėtų vykti didesni parengimai. Kongreso iškilmingas uždarymas galėtų būti Londone, iš kur visi dalyviai išsiskirstytų.

Stovykla, studijų savaitė ir manifestacinis kongresas turėtų vykti arti ivenas kito — greičiausia Vokietijoje.

IV-ojo PLJK komitetas ir VLJS laukia talkos iš kitų Europos kraštų lietuvių jaunimo. Jie ypač pageidautų, kad kur tik galima būtų įsteigtos Lietuvių Jaunimo

Sąjungos. Yra nutarta, kad kitų Europos kraštų jaunimo atstovai bus įtraukti į IV-ojo PLJK komitetą. Rengėjai taip pat norėtų žinoti plačios visuomenės nuomones apie būsimąjį kongresą. Ypač kas liečia jaunimo veiklos gaires ir kongreso tikslus. Europos Lietuvis aVė

Muzika bažnyčioje

Tokiu pavadinimu išspausdintas Vyt. Venckaus straipsnis „Valstiečių laikraštys“ (Nr. 120). Nors pats straipsnis parašytas priešreliginėje dvasioje, bet jame tinkamai įvertinama ir iškeliamą bažnytinę muziką. Čia pateikiama tik to straipsnio įžanga.

„Nuostabus vargonų skambesys daugelį vyresniosios kartos žmonių priverčia mintimis grįžti į tolimus vaikystės metus, kai dievobaiminga, kasdieninių rūpesčių išvarginta motina pirmą kartą nusivedė į bažnyčią. Kaip viskas nuostabiai tada atrodė: ir svaiginančiai aukšti skliautai, didžiuliais paveikslais, skulptūromis padabintos sienos, ir auksu žibą altoriai, žvakių šviesoje žėrintys sietynai, spalvoti vitražai languose, ir ryškūs liturginiai kunigų rūbai. Visa tai, žinoma, veikė stulbinančiai, tačiau išpūdingiausi buvo vargonai. Jei bažnyčios puošnumas ir apeigų teatrališkumas turėjo daugiau išorinį po-

veikį, tai giedojimas ir didingas vargonų skambesys skverbėsi į jautriausius sielos kampelius.

Mūsų dienomis, kai visiems lengvai prieinami turtingi muziejai ir meno galerijos, koncertų salės ir teatrai, sunku net įsivaizduoti, kad dar visai neseniai bažnyčia, galima sakyti, buvo vienintelė vieta, kur kaimo žmogus galėjo susipažinti su meno kūriniais. Todėl netenka stebėtis, jog bažnyčia suteikdavo pačius stipriausius ir ryškiausius pergyvenimus. Bažnyčios tėvai labai sumaniai panaudojo visas meno rūšis — architektūrą, dailę, skulptūrą ir muziką — tikėjimui sužadinti ir palaikyti. Vieną svarbiausių vietų bažnytinėje liturgijoje ir apskritai religijoje užima muzika, betarpiškiausiai veikinti žmogaus jausmus.“

Lenktynėse

— Kaip tu, toks storas, pirmą vietą iškovojai?

— Kažkoks pasiutęs šuo visą laiką lėkė paskui mane...

Gatvėje

Ejo žmogus per gatvę, dairdamasis į debesis. Jį sustabdė policininkas:

— Gerbiamasis, jeigu jūs nežiūrėsite, kur einate, tai atsidsurkite ten, kur žiūrėsite!

Susiorganizavo Švedijos jaunimas

Suvažiavimas ir studijų dienos Gotlande

nugalėti skiriančius geografinio ploto nuotolius ir susiorganizuoti.

Naujų paskatų šia linkme jiems davė neseniai įvykęs III pasaulio lietuvių jaunimo kongresas, kuriame dalyvavo ir Švedijos lietuvių jaunimo atstovė. Š.m. rugpjūčio 2-7 dienomis Gotlando saloje įvyko Švedijos lietuvių jaunimo pirmasis suvažiavimas. Dalyvavo keliolika jaunuolių iš paties Gotlando, Hagforso, Stockholmo ir Uppsalos. Suvažiavimo tikslas buvo supažindinti lietuvių kilmės jaunimą vieną su kitu ir įsteigti vienus apjungiančią organizaciją.

Ta pačia proga Gotlande su vyresnės kartos talka buvo su-

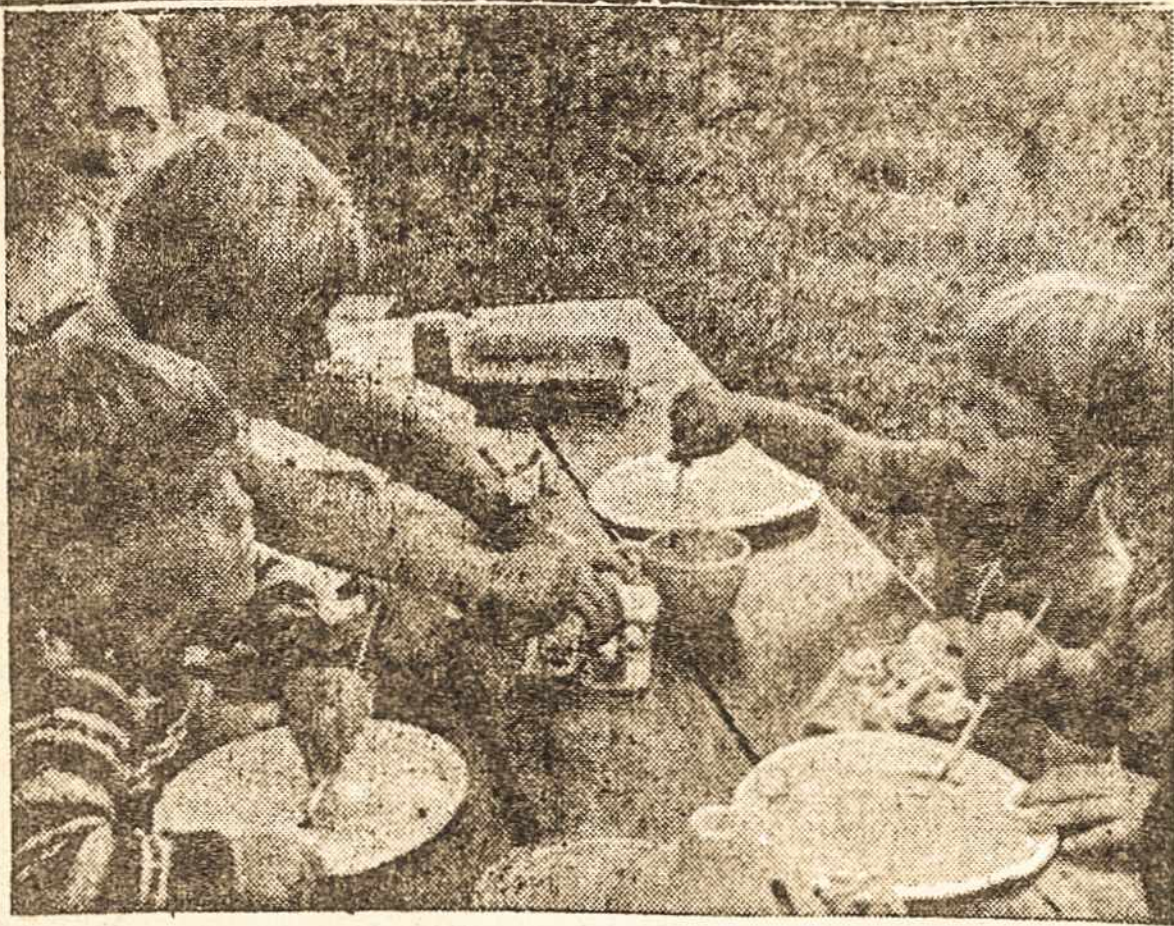
rengtos Švedijos lietuvių jaunimo studijų dienos. Stud. Marija Čeginskaitė padarė pranešimą apie pasaulio lietuvių jaunimo kongreso darbus ir nutarimus. Moksleivė Regina Budrytė papasakojo savo kelionės išpūdžius iš Klevelando ir apie Amerikos lietuvių veiklą. Stockholmo unto lektorius Juozas Lingis kalbėjo apie lietuvių literatūrą, inž. Klemensas Gumauskas — apie lietuvių kalbą, archit. Jonas Pajaujis — apie Lietuvos istoriją, dail. Eug. Budrys — apie lietuvių meną. Suvažiavimą aplankė ir jaunimą pasveikino Švedijos LB valdybos pirm. inž. Valentinas Vilkėnas. Suvažiavimas pasibaigė rugpjūčio 7

d. laužu ir vaisėmis, kurias jauniems suruošė vyresnioji jų kilmės šaknis.

Vyresniųjų ir jaunesniųjų bendradarbiavimas atsispindėjo ir suvažiavimo nutarime įsteigti ne atskirą jaunimo draugiją, bet savarankišką jaunimo skyrių prie SLB. Švediskai šitas skyrius vadinasi „Sveriges Ungar Litauer“, sutrumpintai SUL (Švedijos Jaunieji Lietuviai). Išrinkta skyriaus valdyba: pirm. stud. M. Čeginskaitė, išd. B. Gumauskas ir narys moksl. M. Gedminas. Valdyba pažadėjo išleisti švedų kalba Gotlando suvažiavimo paskaitas ir pranešimus, kad su šia medžiaga galėtų susipažinti ir tie lietuvių kilmės jaunuoliai, kurie šiame suvažiavime negalėjo dalyvauti.

A. L.

Mūsų Lietuva Mažiesiems

X Mokytojų ir jaunimo studijų savaitės patys jauniausieji dalyviai Dainavoje.
Nuotr. V. Matulaičio

TĖVŲ ŽEMĖ

Lietuva gimtinė
Mano tėvelių,
Apie ją mokysiuos
Dar daug metelių.

Tėvų žemė
Man tolima,
Per lituanistinę mokyklą
Ji bus artima.

Saulius Cibaš,

K. Donelaičio lit. m-los
III sk. mokinys

MANO ŠEIMA

Aš norėčiau turėti du sūnus ir nenorėčiau mergaičių. Mano žmona būtų beveik mano amžiaus. Mes gyventumėm Texas, turėtumėm didelį namą. Aš būčiau generolas kariuomenėje. Aš rinkčiau visokius karą ir kariumenės dalykus ir važinėčiau į daugelį kraštų.

Linus Liubinskas,
Dariaus Girėno lit. m-los
6 sk. mokinys

KAIP ZUKIS GAVO ILGAS AUSIS

Maža mergytė ir berniukas išėjo į mišką grybauti. Buvo graži diena: paukščiai čiulbėjo, stirnos lakstė, ūkininkas šėrė gyvulius.

Mergaitė pamatė zuikį ir norėjo jį turėti. Ji paklausė savo brolio, ar jis negalėtų jį jai pagauti. Brolis sugavo zuikį ir netyčia jis patempė jam ausis.

Mergaitei labiau patiko pailgintos zuikio ausys.

Rita Vaitiekūnaitė,
Hamiltono lit. m-los 6 sk. mokinė. Kanada. "Mokyklos atgarsiai".

DAŽYTOJAS

Jau užteks, jau bus gana,
jau gražu, sako mama.
O aš noriu dar gražiau,
todėl vis dažau, dažau.

Traukiu brūkšnį ant tvoros
ir ant bačkos taip storos.
O viduj, kad būt gražiau,
tėtės kėdę padažiau.

Laksto Rudis sau taku,
O aš iš paskos seku.
Kad atrodytų gražiau,
Uodegytę jam dažau.

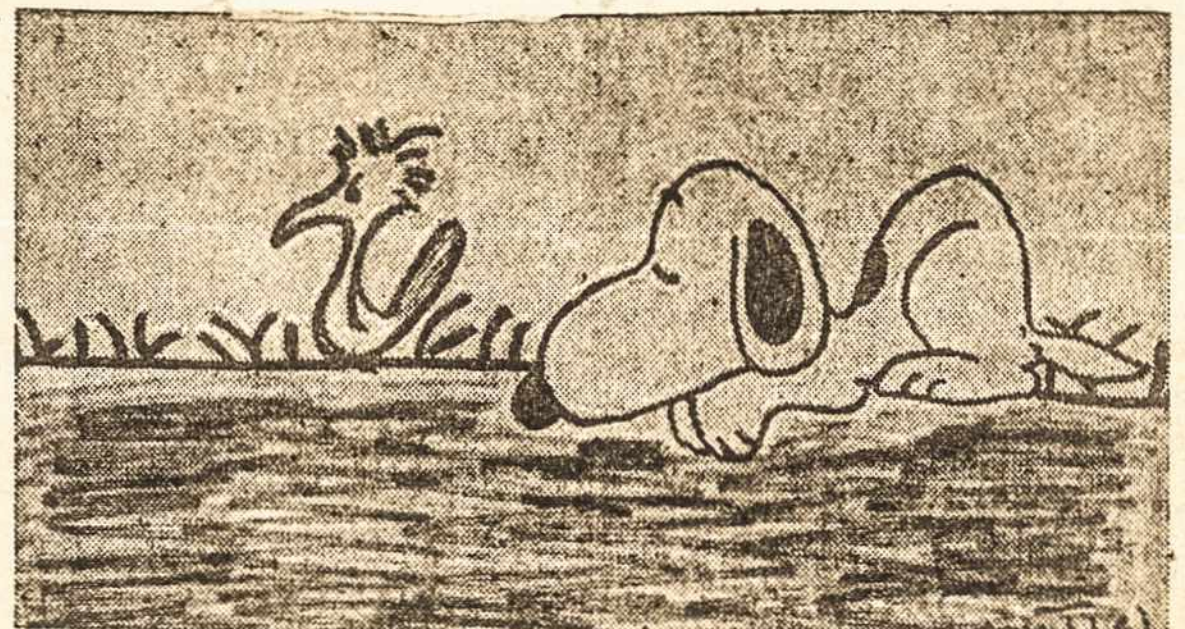
Uodegos baltu galu
šluoja Rudis po stalu,
O kad būtų dar gražiau,
Stalo koją nudažau.

Baigęs popietis ramus,
Grijta tėtis į namus.
Nežinau, ar bus gražu,
Juosias diržą pamažu...

Laimutis Švaikus

Piešė Elvira Alag, Marquette Parko lit. mokyklos 7 sk. mokinė.

Piešė Janė Kapočiūtė, Marquette Parko lit. mokyklos mokinė.

GRĮŽO IŠ STOVYKLOS

Sausio 4 – 10 d. Šimkūnų vasarvietėje, Santa Isabel, SP, stovyklavo jaunimas virš 16 metų amžiaus. Stovyklą organizavo BL Jaunimo sąjungos valdyba, vadovavo pirmininkas Arnaldas Zizas.

Vardu išrinko „Devynagalvis“ iš pasakos apie devynis brolius, jų seserį ir devyngalvį slibiną, kuris nupieštas stovyklos vėliavoje, kartu su Brazilijos ir Lietuvos vėliava pakabintoje aukštai prie upelio.

Trečią stovyklos dieną pastatė tiltelį per upelį ketvirtą – lietuvišką kryžių. Lieptą iš bambuko suprojektavo Antanas (Mena) Silickas, o kryžių – Robertas Saldys. Nors name yra vietos, miegojo palapinėse gražioje sodyboje. Valgius virė patys.

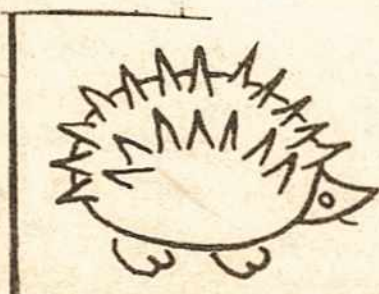
Kiekvieną dieną dalis programos skirta pokalbiui. A. Zizas kalbėjo apie Brazilijos lietuvių jaunimo sąjungą, atsakydamas į klausimus ir paaiškinda-

mas valdybos veiklą. Iškilio įvairių minčių ir apie Atibajoje nupirkto stovyklavietės įrangas. R. Saldys, moksleivių ateitininkų kuopos pirmininkas, pasakojo apie šios organizacijos istoriją, penkis principus (katalikiškumą, visuomeniškumą, tautiškumą, šeimiškumą ir inteligentiškumą) ir veiklą. Sekančios keturios dienos skirtos Lietuvos istorijos apžvalgai, pradedant nuo priešistorinių laikų, pabrėžiant lietuvių tautos būdą ir jos kultūros vystymąsi.

Be to, R. Saldys pamokė naujų dainų, išmokyti pėmai Šiaurės Amerikoje lietuvių stovyklose. Vakare prie laužų – dainos ir laisvi pokalbiai.

Stovykloje visą laiką dalyvavo dešimt jaunuolių, daugiausia „Rūtelės“ vyresnių narių. Kai kurie jaunuoliai virš 16 metų amžiaus ruošiasi egzaminams, kiti dirba arba atostogas ir pinigų taupo „Nemuno“ kelionei Argentinon sekantį mėnesį.

IR IŠ SKAIČIŲ GALI ŠIS TAS IŠEITI...

Raidė V ir keli skaičiai – o kiek gyvių!
Išmok juos nupiešti.

Literatūra - Dailė - Mokslas

Lietuva, ta sovietų Vendėja...

Keli žodžiai apie E. Sevelos veikalą "Truth is for Strangers"

V. A. JONYNAS

(Tęsinys iš praėjusio nr.)

Autorius neužgaista aprašymuose, nesigilina į vaizduojamų asmenų psichologinę analizę. Kalbėdamas apie praeities rūkuose skendinčius įvykius, Sevela dažniausiai keliais tiksliais sakiniais nupiešia laikotarpio foną, bet užtat gyvai, tikroviškai atpasakoja jam žinomus faktus. Daug tų dalykų žinomi lietuviui skaitytojui, ypač išmokusiam skaityti tarp eilučių Lietuvoj rašančiųjų prozą (Sluckio, Petkevičiaus, Bubnio, Rimkevičiaus ir kitų). Svetimtaučiu skaitytojui tačiau atsiveria nežinoma ir šurpi tikrovė:

Tada Lietuvoj siautė karas. Niekur neskelbtas ir neminimas istorijos vadovėliuose. Žiaurus, be kompromisų, išsigimstas į nęgirdėtą barbariškumą. Nebuvo jame jokių taisyklių, užtat jis darėsi nežmonišku. Nei viena, nei kita kovojančiųjų pusių neėmė belaisvių, o jei ir pagaudavo ką gyvą, tai tasai tetverdavo vos porą dienų, kol iš jo iškuldavo reikiamas žinias. Tada jį pakasdavo kaip gyvulį, be kryžiaus ar kapo žymens.

Lietuvėlė (Little Lithuania) pleškėjo liepsnose, paplūdusi kraujuose. Ir tai truko daug metų po II-jo pasaulinio karo pabaigos, kai likusi planetos dalis buvo jau grįžusi į protą, gydė savo žaizdas ir džiaugėsi taikos palaima, kaip kad būna visada po kraujo praliejimo. Ir niekas nežniojo — nei Vakaruose, nei Rusijoje — kad kraujas liejosi kas žingsnis Lietuvoj ir kad tos mažos tautos nuostoliai viršijo jos nuostolius didžiajame kare. Gyventojų skaičius krito katastrofiškai, regimai, kas mėnesį, grasindamas ištrinti Lietuvą iš tautų sąrašo.

Niekas netikėjo baisiomis žiniomis, atklystančiom iš Lietuvos; ji buvo rusų visiškai apsupta, aklinau užtvarta užsieniečiams (net rusai turėjo gauti specialų leidimą ten nuvykti); žmonės numodavo ranka, kaip kad numojama, kai norima ramybės ir bodimasi sirgti kitų žmonių vargais.

Dar ir todėl, kad Maskvos laikraščiai vaizdavo Lietuvą kaip derlingą ežerų ir gintaro kraštą, kuris eksportavo neregėtus Rusijoj gaminius — rūkytus kumpius, skanius sūrius ir rausvučius lašinius plaštakos storumo. Lietuvos kurortai — Palanga ir Druskininkai atėjo į madą. Maskvoj gastroliavo lietuvių ansambliai, ir berniokai ir merginos, šviesiaplaukiai, skaistaveidžiai, augšti ir lieknai, vėli parinkti kaip vienas, stebino maskviečius savo tautinių šokių sukūriais ir naujutėlių tautinių drabužių raštais bei stilingumu.

Vienas iš gausių čiurlioniškų stogastulpių prie Varėnos — Druskininkų kelio. Jame matyti pats M. K. Čiurlionis savo kūrybos fone

Net Lietuvoj vietinė spauda neminėjo šio karo. Ji tauškė įprastinį liurškala (bull) apie klasių kovą, apie kolūkių steigimą, apie kovą su buožėmis, slėpdama tikrovę. Apdovanotų melžėjų, šėrikių ar traktorininkų nuotraukės šiepėsi iš laikraščio puslapių, bet tie šypsniiai taip ir likdavo styroti popieriuje. Nuotrauka laikraštyje, pagiriantis straipsnis būdavo mirties nuosprendžiu, kurio niekas negalėdavo atsaukti. Kur tas asmuo besislapstytų, miško broliai (Forest Brotherhood) jį susirasdavo, ir tada tebūdavo vienas galas — mirtis. Daug žmonių, kuriuos Algis aprašė, susilaukė to likimo. Vienas jų buvo Bronė Didžienė. Tai slėgė jo sąžinė.

Sovietai keršijo už aktyvistų nužudymus. Jie sugaudydavo visus apylinkės žmones ir siūsdavo juos ešalonais į Sibirą. Tie, kurie priešindavosi, būdavo nušautami vietoj, o artimiesiems nebūdavo leidžiama jų laidoti.

Į 1940 metų pabaigą Lietuva tapo sovietinė Vendėja (Vendée). Ji kovojo pati viena, atsisakydama pasiduoti. Be jokios vilties laimėt. Ji kraujavo mirtinai, nes juk maža tauta neturi kažinkiek kraujo atsargų. Niekas dar neapskaičiavo, kiek tūkstančių žuvo ir kiek mirė Sibiro leduose.

Stalinas vadovavosi principu, kad tikslas pateisina priemones. Kad palaužtų tautinį pasipriešinimą, iki šiol neregėtą ir galintį būti kitiems pavyzdžiu, Stalinas įsakė jį išrauti su šaknimis, sunaikinant tai, kas jį maitina — tautą. Kiekvienoje srityje, kur būdavo susidūrimų, visi gyventojai, pradėdant vaikais ir baigiant seneliais, būdavo išsiunčiami į Sibirą. Tūkstančiai ūkių kiūksojo tušti, apkalinetais langais. Krūmais apžėlė laukai, o benamiai katinai slampinėjo tuščiuose plotuose.

Prekiniai traukiniai nesibaigiančiom vilkstinėm traukė iš Lietuvos į Krasnojarsko sritį prie Jenisiejaus

krantų Sibire prigrūsti žmonių kaip galvijų. Juos vežė į šaltį, badą ir mirtį. Tiek jų prigabeno Sibirą, kad Krasnojarsko žemė buvo praminta Mažąja Lietuva (lietuviškai tekste).

Algis radosi šiose skerdynėse galvingųjų pusėje, okupantų pusėje. Ne todėl kad jis būtų nekentęs savo žmonių, kaip tik priešingai. Tokių, kaip jis, buvo daug, kurie puolėsi naikinti savo tautą iš meilės jai. Jis tikėjo, nedvejodamas, kad komunizmas yra vienintelis tikras kelias ir kad niekas negali, neprivalo stabdyti jo triumfinio žengimo.

Bet liaudis, jo liaudis ėjo mirti, atsisakydama žengti tuo keliu, pilna neapykantos rusiškiems vadovams. Algis kankinosi, mėgindamas suprasti savo tautiečių užsispyrimą, giliai sujaudintas jų narsumo ir heroizmo, tokio išjausto ir visuotinio didvyriškumo, kokio neparodė dar jokia tauta.

Anuomet buvo tiek heroizmo jų tarpe, kad jis tapo natūraliu reiškiniu, kone elgesio norma, per ištisą cėlę metų. Tai buvo tūkstančio pavienių žmonių heroizmas, kurio nieks neapdainus. Heroizmas komunistų, žengiančių be baimės, kurie išliauždavo į tuščius ūkius, keisdavo kąs naktį pastogę, miegodami su pistoletu po pagalve, kol žūdavo nuo kulkos į nugarą ar kirvio smūgio į kaktą. Heroizmas jų priešų, miško brolių, kuriuos gainiojo po tankmę kaip žvėris ir kurie žūdavo nuo granatų žeminėse po senų ažuolų šaknim. Išlėkė į orą bunkeriai užslėgdavo juos ir tapdavo jų kapais.

* * *

Tokiais nelauktais, prisipažinim, mums žodžiais išsako E. Sevela akstiną, paskatinusį jį rašyti.

Akiyaizdu, kad jis stengsis likti nešališku. Ir visumoje apkalinti jį tendencingumu būtų neteisu. Vienoje vietoje jis net nesibaimina pasakyti kad būta ir žydų (Motja-Kralikas), prisidėjusių prie partizanų naikinimo už lietuvių policininkų — batalijonų šlykštų darbą vokietmetyje. Bet visumoje pokario gyvenimo aprašymuose jis patvirtina tai, ką esame skaitę E. Juciūtės nuostabioje knygoje "Pėdos mirties zonoj" ir kitur.

Nežinia kur baigiasi betarpiška autoriaus patirtis ir ką papildė jis iš dokumentų, atsiradęs užsienyje, bet jo vaizduojami įvykiai skamba autentiškai. Kaikurios scenos ypatingai iširėžia atmintyje, kaip pvz. to apsupto, apsnigto vienkiemio Pasvalyje, kurį puola atmušami nugirdyti stribai, net nesuprantą rusiškų komandų. Tai scena, kur iššokusi iš liepsnų degdama jauna moteris klykia himno žodžius. "Jos riksmą turėjo girdėti ne tik aplinkiniai kaimai, bet ir turbūt pačios žemės pakra-

(Tęs. 8 psl.)

MŪSŲ ŽINIOS

INTERIORO LIETUVIAI

SANTOS, SP.

Andrius ir Marcelė Valkauskai gražiai augina paparčius, kuriuos nuperka japonas gėlininkas. Marijos Linkevičiūtės ir Liudvi-

LIETUVA... VENDEJA

čiai". Algis tadą taria sau: "Toji mergina galingesnė už Jeanne d'Arc... Ugnis nusipenėjė į dangų... Ji taps šventąja... O aš... Aš tesu vien mėslo šmotas... Aš niekas... Vis kas niekas... Rusija, kuri mus žudo... Ir Amerika, kuri tyli... Mėšlas jos abi... Yra pasaulyje tik... kankinė mano Lietuva... Kryžiuojama mano tėvynė... po penio asmenim..."

* * *

Nemažiau vaizdžiai E. Sevela aprašo taip pat kokioms brutaliom priemonėm Priekulėj sodiečiai buvo verčiami įsigyti nieko vertus paskolos lakštus ir koks buvo liaudies kerštas. Nors gal kiek ištėtai, bet plačiau aprašomas ir pasiutobobės Saulienės siautėjimas kolūkyje. Persistengėlės Saulienės, kurią vėliau priglaus jos nuskriaustoji Petronelė, kad abi baigtų dienas degindarystėje.

Tik retkarčiais skaitytojui atrodė, kad Sevela bus kaip patempęs, romantizavęs. Toks regisi pirmosios didvyrės portretas — Danutės atvejis. Kad panašaus įvykio būta, kad suviloti į vaises ar vestuves aršūs engėjai buvo partizanų likviduoti, netenka abejoti. Ta medžiaga pasinaudojo Landsbergis rašydamas savo dramą "Penki stulpai turgaus aikštėje". Ją savai panaudojo M. Sluckis vienoj savo novelių. E. Sevela ją "nutaiso", leisdamas Algiui korespondentui aplankyti kalinamąją Danutę prieš egzekuciją ir sukurdamas patriotinę, bet visiškai neįtikimą sceną.

Sunku mums žinoti kada, prieš kiek metų Sevela rašė savo knygą rusų kalba. Jei tai buvo seniai, gal iš tikrųjų jis sudėjo jai gyvasias legendas, kurios šiandie klajoja iš lūpų į lūpas tėvynėje. Tokia yra Danutės istorija, toks galbūt yra įvykis, kai išilinksmintus komjaunuolius užklumpa partizanai

ko Locikų sūnus pernai vedė Stefanijos Kasanavičiūtės ir Simono Tomošinskių dukterį Vanda. Locikų kitas sūnus Rogerio Luiz jau yra aviacijos saržentas ir gyvena Brasilla.

Ilgai uoste dirbusio Juozo Eivoso giminės Gerikai, gyvenę šiaurės Paranoje, kur jų sūnus Antanas turėjo vaistinė, persikelia į Curitiba.

Vladas Pumputis, oro šaldymo aparatų specialistas, taip pat perėmė kišką, esantį Av. Pedro Lessa ir penkto kanalo kampe prie kepyklos.

Ir liepia jiems išsirengti ir šoki mogetms. Juodindami miškinius, ta įvyki yra apraše vėliau bent keli tenyškiai prozaikai. Sevelos versija yra labiau nuansuota.

Pats šiuočiausias ir literatūrinis atžvilgiu labiausiai užbaigtas apsakymas yra tarpas, vaizduojas kaip metų metais gyvenusi siaube stribų engiama ir tvirkdoma žmona pati nužudo savo vyrą partizanų vada, prašydama sovietų valdžios globos. Ja sovietai "apsaugo", išveždami Sibiran. Savo nuotaika, įtampa, makabriškumu ši novelė primena geriausius Curzio Malaparte, augštai vertinto pokary Italų autoriaus, puslapius.

Pažvelgus į "Truth is for Strangers" kaip filminio sukūrimo dokumentinį kūrinį, tenka pripažinti, kad jis dramatiškai perduoda kruvinos, per visą dangų pašvaistės vaizdą, rodantį kokie buvo pokario metai Lietuvoje. Skaitytoja patraukia rašytojo širdgėla, ir jis linkęs atleisti Sevelai už kankinuos stypelėjimus į erotines sceneles, kur, tarp karko, autoriaus brailas netvirtas.

Savaime suprantama, kad pažintine prasme, kaip Sovietijos gyventino apžvalga, kūrinys itin įdomus. Jau nuo pirmo kadro — geležinkelio stoties bufeto, kuriame laksto palubėj suburzūzėjusios kregždės, nuo pat pirmų scenelių skaitytojas sužino daug dalykų, kurių neras "Inturisto" leidiniuose ar nepastebės nuvažiavęs trumpalaikėi viesnagai. Apsirūpinusiems tokiais leidiniais, kaip kad "American Journal's manual for the U.S.S.R.", perskaityti prieš tai Sevelos knyga būtų ne pro šalį. O mums, jei būtumėm gudresni, vertėtų pasirūpinti, kad šis romanas nedūletų knygu sandėliuose.

Efrain Sevela, TRUTH IS FOR STRANGERS. A novel about a Soviet poet. Translated from the Russian by Antonina W. Bouis. Garden City, N.Y., Doubleday & Co., 1976, 206 p. ISBN: 0-385-01704-8. \$6.95.

T. Ž.

Petro ir Onos Narbučių, jau devyneris metus gyvenančių Santuose, žentas Luis Šliktas neseniai apkeliaavo JAV ir Kiniją darbo reikalais, nes firma statys panašų fabriką Bahia valstijoje.

Pernai Santuose mirė Martina Radvilavičiūtė, palikdama savo vyrą Mykolą Trigarsą.

Ona Jočienė iš Vila Zelinės persikėlė pas savo seserį Stasę Steponaitienę ir jos vyrą Vlada gyventi. Stasė Steponaitienė, aplankydama Ouro Preto, MG, dūbančią dukterį Rymantę, pasinaudojo proga ir nusipiešė šio istorinio miesto škių savo tapybos paveikslams.

Dauguma Guarujá, São Vicente, Santos ir Praia Grande šeimų nebuvo lankytos jau trejis metus, ir neretai kalėdojančiam kunigui pastebi, kad t. Jonas Bružikas juos aplankydavo kasmet.

GUARUJÁ, SP.

Guarujá, kaip ir j Santos, São Vicente, Praia Grande ir kitus pajūrius iš São Paulo vis atskrausto daugiau lietuvių, dažnai pensininkų, anksčiau turėjusių vašarnamius. Iš Vila Industrial persikėlė j Guarujá Petras ir Kazimieras Raulinaičiai, o prie Praia de Tombo irgi yra dvi naujai įsikūrusios šeimos, kurių deša, kalėdojantis kunigas namie nerado.

Liudvikas Stefanavičius, jau daug metų gyvenęs Praia de Tombo su žmona Elena, turi SUDEPE ir kity įstaigų lūdimus, kad yra profesionalas žvejys. Tai liudija ir didžiuliy tinklų, kablių ar povandenine vilyčia nudėtu žuvų nuotraukos. Stefanavičius, 68 m. amžiaus, pasineria per iki 25 metrų žuvų nudurti, kartais savo gamybos spyruokliniu durklu. Jų šeima gyvena Jundiaí.

SÃO VICENTE, SP.

Vila Misericordia gyvenančias seseris, buvusias Nenartavičiutes, neseniai aplankė jų giminaitis kun. B. Gustavas-Gustas iš JAV. Ona Nenartavičiūtė Bajorūnienė su vyru Simonu ruošiasi sekanciais metais švesti savo 80 metų gimtadienius.

Emilija Vosylienė sparčiai sveiksta po sunkios operacijos. Dėl ligos negalėjo dalyvauti Penkiasdešimtmečio šventėse Rio de Janeiro rugsėjo mėnesį, j kurias būtų kartu nusivežusi ir pažįstamas iš Santos.

Paskutiniu metu mirė Jonas Ragaišis su žmona, neturėję vaikų, bet jaunių augintinę kuri ne-

žinia ar gaus savo patėvių sunkiai įsigytą turtą, nes anksčiau prokuracijos būdu inamių nuomas surinkusi kaimynė, atrodo, pasinaudojo proga daugiau uždarbiauti, negu buvo susitarta.

Ana Dubrovienė su vyru nusikraustė j butą arčiau centro iš jaukių namų už São Vicente kapų, netoli kur gyvena keltos lietuvių šeimos. Daug metų jie globojo savo anūką Adalbertą, 1977 m. sausio mėnesį baigiantį Santos medicinos fakultetą. Jo sesuo, Eliana Panko, gyvenusi su tėvais São Paule, mirė lapkričio 27, turėdama 20 metų amžiaus. Trisdešimtą dieną Mišios bus V. Matildėje gruodžio 27.

Joanos ir Antano Kardosų sūnus Wanderlei anksčiau baigė karinę tarnybą, nes ja sažiningai atliko. Kadangi buvo kuriam laikui iškeltas toliau, turėjo nutraukti mokslą.

SÃO ROQUE, SP.

Priėš du mėnesių mirė 84 m. sulaukęs Juozas Stasevičius, palikdamas žmoną ir vaikutį.

Gruodžio 11 ištekėjo Vinco ir Jadzės Sukių duktė Vera ir gyvena netoli tėvų naujai pastatytose namuose. Vestuvėse dalyvavo ir giminės iš São Paulo.

Ona Zubelienė nusilaužė abi rankas, bet gipsas jau nuimtas gruodžio pabaigoje.

ITU, SP.

Frano ir Marijos Kondrotų duktė Marilėna praleido tris mėnesius Kanadoje ir JAV, aplankydama ir gimines, kurių tarpe yra lietuvių seselė, sv. Kryžiaus ligoninės Cikagoje aukšta pareigūnė.

Kondrotai, anksčiau gyvenę Paranoje, pardavinėja savo fazendos sklypus, mielai parduotų ir lietuviams. Jų ūkyje "Fazenda Pedra Branca" — Bairro Pinheiro vyks vaikų stovykla sausio 16-23.

VYKSTA EUROPON

Paulius Šlepetys, trečius medicinos metus baigęs studentas, atostogoms išskrido j Europą, kurioje aplankys apie dešimt kraštų.

Spauda yra pats svarbiausias ginklas kovojant dėl mūsų tautos laisvės. Paremk ją savo aukais!

MŪSŲ ŽINIOS

PRANEŠIMAS

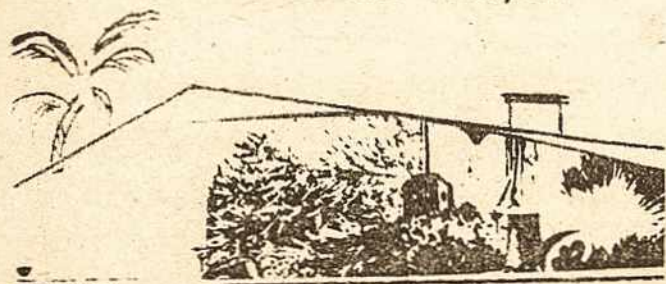
PRANEŠIMAS – KVIETIMAS

BLB-nės valdyba imasi iniciatyvos kviešti visų liet. organizacijų atstovus vasario 16-tosios šventės programai aptarti.

Susirinkimas įvyks sausio 18 d. antradienį, 20,30 val. V. Zelinų, Jaunimo Namuose.

Liet. organizacijos-sambūriai yra karštai kviečiamos dalyvauti.

BLB-nės valdyba

NAUJŲJŲ METŲ SUTIKIMO BALANSAS

Apmokėjus visas parengimo išlaidas, senelių namų ir jaunimo stovyklos naudai liko 15.039,00 kruzeirai.

Rengėjai nuoširdžiai dėkoja Sešelėms Pranciškietėms už salę, Kazimierui Miliauskui ir visai jo ekipei už gražias dekoracijas, p. Jonui Paukščiui už savo daržę užaugintus krienus, šventės šeiminkėms už išties dienų darbą broliukams už talką, jaunimui ir jų vadovam tarnavusiem prieš stalų ir visiems kitiems prisidėjusiems prieš šventės pasisekimą. Ypatinga padėka priklauso pakvietimų platinėjusiems ir svečiams. Šventės rengimo komisija dėkodama dėjuogiai, kad viskas gerai pasisekė ir pažada sekantiems metams jieskoti mažiau triukšmingo orkestro. Šventės likutis padėtas į banką Šv. Juozapo Bendruomenės vardu ir bus naudojamas senelių namų ir jaunimo stovyklos naudai.

Jau šiais metais sklypininkų atstovai: Vincas Tubelis, E. Henrikas Remenčius, Vincas Žukas ir kun. Juozas Šeškevičius buvo du kartu nuvažiavę į Atibaja vietoje studijuoti žemės planą. Šiuo metu daromas sklypų išdalinimas.

P. Jonas SILICKAS padarė ir padaugino lietuvių įsigytos žemės planą.

Artimoje ateityje bus skelbiamas konkursas pasiūlyti lietuviškos sodybos vardui. Jau dabar prašomi visi svarstyti, kaip ši lietuviška sodyba turėtų būti „pakrikštyta“.

RIO DE JANEIRO, RJ.

Sausio 30, sekmadienį 11 val. senosios katedros koplyčioje bus mėnesinės Lietuvių Mišios, kurias laikys prel. Pijus Ragažinskas. Iki to laiko koplyčia bus vėl sutvarkyta, išėmus iš jos laikinai sudėtus išdegusių kambarių daiktus.

Lietuviškoje vasarvietėje jau yra parduoti 43 sklypai.

Pardavimas laikinai bus sustabdytas, iki nusipirkusieji išsirinks savo sklypus. Po to bus parduodami likusieji septyni, kuriems pirkti jau yra daugiau kandidatų negu sklypų.

DĖMESIO VISIEMS ĮSIGIJUSIEMS SKLYPUS LIETUVIŠKOJE SODYBOJE. Dėl spaustuvės perkrovimo darbu buvo pavėluotas, recibų atspausdinimas ir tuo pačiu jų įteikimas į banką. Todėl visi yra prašomi sausio mėnesio mokėjimą (prestação) įmokėti klebonijoje ar pas p. J. Tatarūną. Toliau bus galima mokėti banke, kaip buvo sutarta.

ATEITININKŲ STOVYKLA

Moksleiviai ateitininkai rengia stovyklą. Gali dalyvauti visas jaunimas galįs susikalbėti lietuviškai. Laikas: nuo 30 sausio iki 6 vasario. Stovykla įvyks labai gražioje Kazimiero ir Nancy Miliauskų vasaros rezidencijoje Florida Pajūryje – Praia Grande. Užsirašyti pas Dėdę Juozą Vila Zeliną klebonijoje – telefonas 63-5975, arba pas Robertą Saldį – telef. 273-3224 ir Beatricę Bacevičiūtę telef. 63.9343.

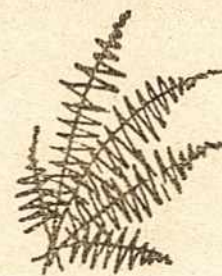
SVEČIAS IŠ BAURU

Praeitą šeštadienį sausio m. 8 d. šv. Kazimiero parapijos klebonijon buvo užsukęs JUOZAS KUZMICKAS, gyvenęs Bauru mieste, S. Paulo valstijoje.

Jis jau prieš 30 metų su savo tėvais apleido Sanpaulį. Dirbęs įvairiose vietose. Paskui Bauru mieste įsitaisęs viešbutį, pensijoną ir barą. Išaugino 5 sūnus: tris iš jų inžinieriai, ketvirtas ekonomistas, gi pats jauniausias studijuoja mediciną. Du jo broliai irgi gyvena Bauru, gi trečias Cafelandia. Atvyko aplankyti savo dėdės Simono Kuzmickio ir jo dukters Aldonos Žūtautienės šeimos, gyvenančių Parque da Mooca, R. Conde Prates.

Nuoširdus ačiū. Tėvui A. Saulaičiui už taip gražiai atliktas LAIMOS ir JONO sutuoktvių apeigas 1977 m. sausio 1 dieną Zelinų bažnyčioje ir klebonui Juozui Šeškevičiui už užleidimą Jaunimo Namų salį vaisėms svečiams.

Vanda ir Vytautas Vosyliai

VAIKŲ STOVYKLA

Vaikų stovykla, nuo 8 iki 15 metų amžiaus, įvyks sausio mėnesį, nuo 16 iki 23 dienos, Kondrotų šeimos ūkyje, Itu, SP. Užsirašyti reikia iš anksto. Stovyklos mokestis 150 kr. už asmenį be nuolaidų šiais metais už didesnį narių skaičių iš tos pačios šeimos. Užsirašyti pas Eugeniją Bacevičienę. R. Pedro de Godoi, 396, Vila Zelina, Tel. 63-9343 arba pas kun. A. Saulaitį, tel 273-0338.

SVEIKINIMAI IŠ CHICAGOS

Rašytas gruodžio 12, bet mus pasiekęs po Naujų Metų laiškas iš Chicagos:

Mielieji – Redakcija, Administracija, Skaitytojai ir Visi Brazilijos Lietuviai,

Pernai Kalėdų švenčių ir Naujųjų Metų laikotarpyje lietuvišku vaišingumu mus priėmėte visus, atkeliavusius iš įvairių pasaulio kraštų į Tretįjį Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresą.

Mūsų Išganytojo Gimimo šventės ir Naujųjų 1977 metų proga sveikinu Jus visus, kad ir iš toli ir linkiu tolimesnės Dievo palaimos ir sėkmingo darbo lietuviškoje

ir krikščioniškoje veikloje.

Kun. Kęstutis Trimakas
, Ateities' vyr. redaktorius
Chicago, III. JAV

UŽSIMOKĖJO ML

Po 100 kr. J. Kupstas, Simas Balvočius, Marija Peleckienė

Po 105 kr. Elena Vajevodskienė, Rosa Tubelis Lopes

Po 110 kr. a.a. Joa. Budzilas, Marija Klišienė, Marija Stankūnas, Alfredo Griškonis

Po 120 kr. St. Narušis, Kaz. Rinkevičius

140 kr. Sra. Šiaučiulis

Po 150 kr. Vyt. Vosylis, Konstancija Šukys Vilkas

Po 200 kr. St. Remenčius, Bronislav. Rudzinskas, Antanas

Petkevičius, kun. Dr. A. Milius. 210 kr. St. Vilutis (Bom Retiro)

250 kr. Bronė Pigaga

300 kr. Liuda Ralickienė

330 kr. Gabija Juozapavičiūtė (Kanada)

350 kr. Karolė Pažeraitė (JAV)

480 kr. Ona ir Vincas Kuliešiai (JAV)

Po 500 kr. Algimantas Šlepetys, PL Inž. Arch. Sajgos, Braz. Skyrius

1.105 Zigmąs Šlepetys

Visiems užsimokėjusiems ir parėmusiems ML nuoširdus lietuviškas Ačiū

ML administratorius

Užsisakykite ir paremkite

MŪSŲ LIETUVA

1977 metams

METINĖ PRENUMERATA: Cr. 105,00

GARBĖS LEIDĖJAS: Cr. 500,00

SEMANARIO NOSSA LITUANIA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
Dr. JOSÉ FERREIRA CARRATO

Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 105 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 500 kr.
Paskiro numerio kaina: 2,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 40 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Ne naudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavardė pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį: vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiais redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.

MŪSŲ ŽINIOS

PRANEŠIMAS

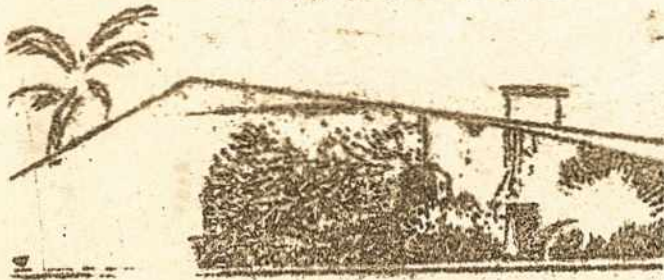
PRANEŠIMAS — KVIETIMAS

BLB-nės valdyba imasi iniciatyvos kviešti visų liet. organizacijų atstovus vasario 16-tosios šventės programai aptarti.

Susirinkimas įvyks sausio 18 d. antradienį, 20,30 val. V. Zelinoj, Jaunimo Namuose.

Liet. organizacijos sambūriai yra karštai kviečiamos dalyvauti.

BLB-nės valdyba

NAUJŲ METŲ SUTIKIMO BALANSAS

Apmokėjus visas parėngimo išlaidas, senelių namų ir jaunimo stovyklos naudai liko 15.039,00 kruzeirai.

Rengėjai nuosirdžiai dėkoja Šešėlėms Pranciškietėms už salę, Kazimierui Miliauskui ir visai jo ekipei už gražias dekoracijas, p. Jonui Pauksčiui už savo daržė užaugintus krienus, šventės šeiminkėms už ištiesių dienų darbą broliukams už talką, jaunimui ir jų vadovam tarnavusiem prie stalų ir visiems kitiems prisidėjusiems prie šventės pasisekimo. Ypatinga padėka priklauso pakvietimų platinėjams ir svečiams. Šventės rengimo komisija dėkodama dėjuogiasi, kad viskas gerai pasisekė ir pažada sekantiems metams įieškoti mažiau triukšmingo orkestro. Šventės likutis padėtas į banką Šv. Juozapo Bendruomenės vardu ir bus naudojamas senelių namų ir jaunimo stovyklos naudai.

Jau šiais metais sklypininkų atstovai: Vincas Tubelis, E. Henrikas Remenciū, Vincas Žukas ir kun. Juozas Šeškevičius buvo du kartu nuvažiavę į Atibaja vietoje studijuoti žemės planą. Šiuo metu daromas sklypų išdalinimas.

P. Jonas SILICKAS padarė ir padaugino lietuvių įsigyotos žemės planą.

Artimoje ateityje bus skelbiamas konkursas pasiūlyti lietuviškos sodybos vardui. Jau dabar prašomi visi svarstyti, kaip ši lietuviška sodyba turėtų būti „prikrikštyta“.

RIO DE JANEIRO, RJ.

Sausio 30, sekmadienį 11 val. senosios katedros koplyčioje bus mėnesinės Lietuvių Mišios, kurias laikys prel. Pijus Ragažinskas. Iki to laiko koplyčia bus vėl sutvarkyta, išėmus iš jos laikinai sudėtus išdegusių kambarių daiktus.

Lietuviškoje vasarvietėje jau yra parduoti 43 sklypai!

Pardavimas laikinai bus sustabdytas, iki nusipirkusieji išsirsinks savo sklypus. Po to bus parduodami likusieji septyni, kuriems pirkti jau yra daugiau kandidatų negu sklypų.

DĖMESIO VISIEMS ĮSIGLUSIEMS SKLYPUS LIETUVIŠKOJE SODYBOJE. Dėl spaustuvės perkrovimo darbu buvo pavėluotas, recibų atspausdinimas ir tuo pačiu jų įteikimas į banką. Todėl visi yra prašomi sausio mėnesio mokėjimą (prestação) įmokėti klebonijoje ar pas p. J. Tatarūną. Toliau bus galima mokėti banke, kaip buvo sutarta.

ATEITININKŲ STOVYKLA

Moksleiviai ateitininkai rengia stovyklą. Gali dalyvauti visas jaunimas galįs susikalbėti lietuviškai. Laikas: nuo 30 sausio iki 6 vasario. Stovykla įvyks labai gražioje Kazimiero ir Nancy Miliauskų vasaros rezidencijoje Florida Pajūryje — Praia Grande. Užsirašyti pas Dėdę Juozą Vilą Zelinos klebonijoje — telefonas 63-5975, arba pas Robertą Saldį — telef. 273-3224 ir Beatricę Bacevičiūtė telef. 63.9343.

SVEČIAS IS BAURU

Praeitą šeštadienį sausio m. 8 d. šv. Kazimiero parapijos klebonijon buvo užsukęs JUOZAS KUZMICKAS, gyvenęs Bauru mieste, S. Paulo valstijoje.

Jis jau prieš 30 metų su savo tėvais apleido Sanpaulį. Dirbęs įvairiose vietose. Paskui Bauru mieste įsitaisęs viešbutį, pensijoną ir barą. Išaugino 5 sūnus: tris iš jų inžinieriai, ketvirtas ekonomistas, gi pats jauniausias studijuoja mediciną. Du jo broliai irgi gyvena Bauru, gi trečias Cafelandia. Atvyko aplankyti savo dėdės Simono Kuzmickio ir jo dukters Aldonos Žūtautienės šeimos, gyvenančių Parque da Mooca, R. Conde Prates.

Nuosirdus aciū. Tėvui A. Saulaičiui už taip gražiai atliktas LAIMOS ir JONO sutuoktvių apeigas 1977 m. sausio 1 dieną Zelinos bažnyčioj ir klebonui Juozui Šeškevičiui už užleidimą Jaunimo Namų salių vaišėms svečiams.

Vanda ir Vytautas Vosyliai

VAIKŲ STOVYKLA

Vaikų stovykla, nuo 8 iki 15 metų amžiaus, įvyks sausio mėnesį, nuo 16 iki 23 dienos, Kondrotų šeimos ūkyje, Itu, SP. Užsirašyti reikia iš anksto. Stovyklos mokestis 150 kr. už asmenį, be nuolaidų šiais metais už didesnį narių skaičių iš tos pačios šeimos. Užsirašyti pas Eugeniją Bacevičienę R. Pedro de Godoi, 396, Vila Zelina, Tel. 63-9343 arba pas kun. A. Saulaitį, tel. 273-0338.

SVEIKINIMAI IS CHICAGOS

Rašytas gruodžio 12, bet mus pasiekęs po Naujų Metų. laiškas iš Chicagos:

Mielieji — Redakcija, Administracija, Skaitytojai ir Visi Brazilijos Lietuviai,

Pernai Kalėdų švenčių ir Naujų Metų laikotarpyje lietuvišku vaišingumu mus priėmėte visus, atkeliavusius iš įvairių pasaulio kraštų į Tretįjį Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresą.

Mūsų įšganytojo Gimimo šventės ir Naujųjų 1977 metų proga sveikinu Jus visus, kad ir iš toli ir linkiu tolimesnės Dievo palaimos ir sėkmingo darbo lietuviškoje

ir krikščioniškoje veikloje.

Kun. Kestutis Trimakas
, Ateities' vyr. redaktorius
Chicago, Ill. JAV

UŽSIMOKĖJO ML

Po 100 kr. J. Kupstas, Simas Balvočius, Marija Peleckienė
Po 105 kr. Elena Vajevodskienė, Rosa Tubelis Lopes
Po 110 kr. a.a. J. Budzilas, Marija Klisienė, Marija Stankūnas, Alfredo Griškonis
Po 120 kr. St. Narušis, Kaz. Rinkevičius
140 kr. Sra. Šiaučulis
Po 150 kr. Vyt. Vosylis, Konstancija Šukys Vilkas
Po 200 kr. St. Remenciū, Bronislav. Rudzinskas, Antanas Petkevičius, kun. Dr. A. Milius.
210 kr. St. Vilutis (Bom Retiro).
250 kr. Bronė Pigaga
300 kr. Liuda Ralickienė
330 kr. Gabija Juozapavičiūtė (Kanada)
350 kr. Karolė Pažeraitė (JAV)
480 kr. Ona ir Vincas Kuliešiai (JAV)
Po 500 kr. Algimantas Šlepetys, PL Inž. Arch. Sąj. gos, Braz. Skyrius
1.105 Zigmąs Šlepetys
Visiems užsimokėjusiems ir parėmusiems ML nuosirdus lietuviškas. Aciū
ML administratorius

Užsisakykite ir paremkite

MŪSŲ LIETUVA

1977 metams

METINĖ PRENUMERATA: Cr. 105,00

GARBĖS LEIDĖJAS: Cr. 500,00

SEMANARIO NOSSA LITUANIA
Caixa Postal 4423
01000 São Paulo, SP.
Director responsável
Dr. JOSÉ FERREIRA CARRATO
Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 105 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 500 kr.
Paskiro numerio kaina: 2,00 kr. Užuojantys ir sveikiniai nuo 40 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Štraipsnius ir korespondencijas redakcija taso, perverte savo naudai. Ne naudoti raštai grąžinami tik autoriumi prašant. Pavardė pasirašyti straipsniai nebūtina išraška redakcijos ir leidėjų nuomone. Už skelbimų kaina ir tūrinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.